

Duminică, 6 Septembrie, 2026
Pomenirea minunii din Colose a
Sf. Arhanghel Mihail; Sf. Mc. Eudoxie
Duminica a XIV-a după Rusalii
(Pilda nunții fiului de împărat)

2 Corinteni 1

²¹ Iar Cel ce'n Hristos ne întărește pe noi împreună cu voi și ne-a uns este Dumnezeu,

²² Care Și-a și pus pecetea pe noi și a dat arvuna Duhului¹ în inimile noastre.

²³ Dar eu Îl chem pe Dumnezeu ca martor asupra sufletului meu, că spre a vă cruța pe voi n'am venit încă în Corint.

²⁴ Nu că am fi noi stăpâni pe credința voastră; suntem însă împreună-lucrători ai bucuriei voastre, căci voi vă țineți tari în credință.

¹ Arvuna Duhului (la Rm 8, 23: pârga Duhului): Duhul Sfânt Care ne-a fost dat este doar un avans, o promisiune și o garanție pentru plenitudinea darurilor dumnezeiești ce vor veni odată cu „Ziua Domnului”.

2 Corinteni 2

¹ Și'n sinea mea am socotit aceasta, să nu vin la voi din nou cu întristare².

² Că dacă eu vă întristez, cine este cel care să mă înveselească, dacă nu cel întristat de mine?

³ Și pentru aceasta v'am scris eu vouă³, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind eu încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră, a tuturor.

⁴ Că din multă supărare și cu

² Unii comentatori cred că e vorba de o vizită „intermediară”, probabil cu caracter dramatic, făcută de Pavel în Corint între cele două epistole cunoscute; vizita însă rămâne ipotetică.

³ O probabilă scrisoare anterioară, numită de unii critici „epistola aspră”, care însă nu ni s'a păstrat. O seamă de analiști pretind a o recunoaște în capitolele 10-13 ale prezentei epistole, dar argumentele lor nu rezistă.

strângere de inimă v'am scris, cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți iubirea pe care cu prisosință o am către voi.

Matei 22

¹ Și răspunzând, Iisus le-a vorbit iarăși în parabole, zicând:

² „Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat care i-a făcut nuntă fiului său.

³ Și și-a trimis slujitorii să-i cheme la nuntă pe cei poftiți, dar ei n'au vrut să vină.

⁴ Din nou a trimis alți slujitori, zicând: Spuneți-le celor chemați: Iată, mi-am pregătit ospățul; junccii mei și cele îngrășate s'au înjunghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă!

⁵ Dar ei, fără să țină seama, s'au dus, unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui;

⁶ iar ceilalți, punând mâna pe slujitorii săi, i-au batjocorit și i-au omorât.

⁷ Și auzind împăratul acela, s'a mâniat; și trimițându-și oștile, i-au nimicit pe ucigașii aceia, și cetății lor i-au pus foc.

⁸ Atunci a zis către slujitorii săi: Nunta este gata, dar cei poftiți n'au fost vrednici.

⁹ Mergeți dar la răspântiile drumurilor și pe câți îi veți găsi, chemați-i la nuntă.

¹⁰ Și ieșind slujitorii aceia la răspântii, i-au chemat pe toți câți i-au găsit, și răi, și buni, și s'a umplut casa nunții cu oaspeți.

¹¹ Iar împăratul, intrând să-și vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă

¹² și i-a zis: Prietene, cum de ai intrat aici fără să ai haină de nuntă⁴? El însă a tăcut.

¹³ Atunci împăratul a zis către slujitori: Legați-l de picioare și de mâini, luați-l de aici și aruncați-l în întunericul cel mai din afară! Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

¹⁴ Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși⁵.”

⁴Începând cu versetul 11, parabola își schimbă perspectiva și se proiectează în eshatologie; cel ce a acceptat invitația lui Dumnezeu trebuie să aibă și ținuta corespunzătoare, adică dispoziția sufletească de a se integra în ospățul duhovnicesc.

⁵*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Împăratul întinde ospăț de nuntă, trimite o dată după cei chemați, trimite de două ori, dar ei nu vin din pricina grijilor lummești: unul e prins cu gospodăria, altul cu negoțul. Au fost chemați alții și de această dată camera de nuntă s-a umplut de oaspeți. Printre aceștia a fost aflat unul care nu avea haină de nuntă și, drept aceea a fost aruncat afară. Tâlcul pildei e limpede. Ospățul de nuntă este împărăția Cerurilor; chemarea este propovăduirea Evangheliei; cei ce n-au vrut să vină sunt cei ce nu au crezut de fel; cel fără haină de nuntă este cel care a crezut, dar nu a trăit după îndreptarul credinței lui. Fiecare să se gândească din care tagmă face parte. Că suntem chemați este limpede – dar suntem, oare, credincioși? Fiindcă și printre credincioși pot fi, în ciuda numelui, unii fără credință. Unul nici nu se gândește la credință, ca și cum n-ar fi; altul știe câte ceva despre ea și din ea și este mulțumit cu asta; altul o tâlcuiește strâmb; altul nutrește de-a dreptul vrăjmășie față de ea; și toți aceștia sunt numărați printre creștini, chiar dacă

nu au nimic creștinesc într-înșii. Dacă ești credincios, cercetează dacă simțirile și faptele tale – haina de nuntă a sufletului – sunt pe potriva credinței tale. Poți să cunoști bine credința și să te arăți plin de râvnă pentru ea, dar în viață să lucrezi patimilor, adică să te îmbraci în haina de rușine a sufletului iubitor de păcat. Astfel de oameni spun una, și în inimă au alta; în gură au: „Doamne, Doamne!”, iar înlăuntru: „Mă lepăd de Tine”. Așadar, cercetați-vă pe voi înșivă: sunteți, oare, în credință și în haina de nuntă a virtuților, sau în zdrențele rușinoase ale păcatelor și patimilor?⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.